

الله اعلم

دانشکده‌ی ادبیات و علوم انسانی

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد در رشته‌ی زبان و ادبیات فارسی

جلوه‌های ملی گرایی در آثار شاعران برجسته‌ی عصر مشروطه

توسط:

محمد‌حسین یاری فیروزآباد

استاد راهنمای:

دکتر علی گراوند

استاد مشاور:

دکترا میاس نورایی

مهر ۱۳۸۹

به نام خدا

جلوه‌های ملی گرایی در آثار شاعران بر جسته‌ی عصر مشروطه

توسط:

محمدحسین یاری فیروزآباد

پایان نامه‌ی ارائه شده به تحصیلات تکمیلی دانشگاه به عنوان بخشی از فعالیت‌های

تحصیلی لازم برای اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته‌ی:

زبان و ادبیات فارسی

از دانشگاه ایلام

ایلام

جمهوری اسلامی ایران

در تاریخ ۱۴۰۰/۷/۲۱ و سمت هیأت داوران زیارتی و با درجه پژوهشی به تصویب نهایی رسید.

دکتر علی گراوند، استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی (راهنما و رئیس هیأت داوران)

دکتر الیاس نورایی، استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی (مشاور)

دکتر غلامرضا رحیمی، استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی (داور)

دکتر حسن سلطانی، استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی (داور)

۱۳۸۹ مهر

تقدیم به :

همسرم که همواره مشوق من در ادامه‌ی تحصیل بوده است و در این راه با
صبر و شکیبایی زمینه‌ی کار را برایم آسان نمودند و به فرزندان دلندم
شکوفه‌های زندگی مان، مهدیه، سعید و فرشید که انگیزه‌ای برای این
همه تلاش شدند، به امید آن که چراغ دانش را فرا راه خود قرار دهند.

شکرانه و سپاس...

- از قادر متعال که نعمت زندگیم بخشد.
- از پدر و مادرم که در لحظه لحظه‌ی زندگی دعا‌یشان بدرقه راهم بوده است.
- از اساتید ارجمندی که در ادوار مختلف تحصیلی شمع وجودشان را فرا راهم قرار دادند و شهد گوارای فرهنگ و اندیشه را در رگ جانم به ودیعت نهادند، به خصوص دو فرزانه‌ی دانشور جناب آقای دکتر علی‌گراآوند و جناب آقای دکتر الیاس نورایی که با صمیمیت راهنمایی و مشاوره این بنده را در تهیّه هرچه بهتر این رساله بر عهده داشته‌اند.
- از اساتید محترم جناب آقای دکتر غلامرضا رحیمی و جناب آقای دکتر حسن سلطانی که زحمت داوری و بازخوانی این رساله را بر عهده گرفتند.
- از دوستان ارجمند و فاضل‌علم آقایان فتح‌علی شهبازی، حسن شاهی پور و فتح‌الله جمالزاده که در ویرایش رساله همکاری ثمر بخش داشته‌اند.

چکیده

ادبیات به ویژه شعر در دوره‌ی مشروطیت از اهمیت خاصی برخوردار است. افکار و اندیشه‌ی شاعران این دوره فاصله شعر و جامعه را به میزان قابل توجهی کاهش داده است. در این رساله سعی شده است جلوه‌های ملی‌گرایی در آثار منظوم این شاعران بررسی شود و به گوشه‌هایی از افکار و اندیشه شاعران این دوره که در شعرشان تبلور یافته اشاره شود. در فصل آغازین، مقدمات و کلیات تحقیق مورد بررسی قرار گرفته است. فصل دوم به بررسی مبانی نظری اختصاص یافته است. در فصل سوم به معرفی شاعران برجسته‌ی عصرمشروطه پرداخته است. فصل چهارم به تحولات بنیادین شعر عصر مشروطه از جمله زبان، فرم و محتوای شعراین دوره اختصاص یافته و در آن به تازه‌های شعری در زبان و فرم و محتوی اشاره شده است در فصل پنجم جلوه‌های مهم ملی‌گرایی در شعر دوره مشروطیت همچون وطن، تفاخر ملی، باستان ستایی، بیگانه‌ستیزی، و ... مورد توجه قرار گرفته است. نتیجه‌ی به دست آمده این است که از طرفی مشروطیت باعث شکوفایی قریحه و ذوق شاعران ملی‌گرا گردید و در ظهور و بروز جلوه‌های ملی‌گرایی بزرگ‌ترین نقش را ایفا کرد و از طرف دیگر این شاعران ملی‌گرا بودند که به مشروطیت گستردگی، عمق و اعتبار بخشیدند آن‌چنان که به جرأت می‌توان گفت که انقلاب مشروطه بی‌حضور شاعران ملی‌گرا به این سرعت محقق نمی‌شد.

واژه‌های کلیدی : ملی‌گرایی، وطن خواهی، مشروطیت، بیگانه‌ستیزی، شعر مشروطه

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل اول : مقدمات و کلیات

۱-۱. مقدمه.....	۲
۱-۲. شرح و بیان مسأله‌ی پژوهشی.....	۵
۱-۳. اهداف تحقیق.....	۶
۱-۴. اهمیت و کاربرد نتایج تحقیق.....	۷
۱-۵. پیشینه‌ی علمی موضوع تحقیق.....	۷
۱-۶. فرضیه‌ها یا سؤال‌های تحقیق.....	۷
۱-۷. شرح روش تحقیق.....	۸
۱-۸. دلایل انتخاب موضوع و ضرورت و اهمیت انجام تحقیق.....	۸

فصل دوم: مبانی نظری تحقیق

۲-۱. مشروطیت.....	۱۰
۲-۲. ادبیات مشروطه.....	۱۱

۱۸.....	۲-۳. پیشنهای ملّی گرایی در ایران و جهان.....
۲۵.....	۱-۲-۳. فردوسی نمودی از پیشنهای ملّی گرایی ایران زمین.....
۲۹.....	۲-۴. بررسی مفاهیم اصلی ملّی گرایی.....
۲۹.....	۲-۴-۱. تعریف ملّی گرایی
۳۱.....	۲-۴-۲ . زمینه‌ها و مفاهیم مطرح در مبانی فکری ملّی گرایان.....
۳۷.....	۲-۴-۳. مؤلفه‌های ملّی گرایی.....
۴۳.....	۲-۵. انواع ملّی گرایی
۴۳.....	۲-۵-۱. ملّی گرایی مدنی و نمودهای آن.....
۴۹.....	۲-۵-۲. ملّی گرایی قومی و ویژگی‌های آن.....
۵۲.....	۲-۶. ملّی گرایی از دیدگاه اسلام.....

فصل سوم : شاعران بر جسته‌ی عصر مشروطه

۵۸.....	۳-۱. محمد تقی بهار.....
۶۰.....	۳-۲ . سید اشرف الدین قزوینی.....
۶۱.....	۳-۳. میرزاده عشقی.....
۶۲.....	۳-۴ . عارف قزوینی.....
۶۴.....	۳-۵. محمد فرخی یزدی.....
۶۸.....	۳-۶. ایرج میرزا
۷۱	۳-۷. علی اکبر دهخدا.....
۷۳.....	۳-۸. ابوالقاسم لاهوتی.....

فصل چهارم: تحولات بنیادین شعر عصر مشروطه

۱-۴. تحول در زبان شعراین دوره.....	۷۷
۲-۴. تغییر در قالب‌های شعر و روی آوری به بعضی از قالب کم کاربرد.....	۸۰
۳-۴. تغییر در سبک شعر دوره مشروطیت.....	۹۱
۴-۴. تغییر در صور خیال.....	۹۵
۵-۴. تغییر در درون مایه‌ها و مضامین شعر.....	۹۹
۶-۴. روی کرد جدی به طنز و هجو.....	۱۰۹
۶-۴-۱. طنز.....	۱۱۰
۶-۴-۲. هجو.....	۱۱۰
۶-۴-۳. هزل.....	۱۱۰
۶-۴-۴. بررسی اشعار طنز، هجو و هزل عصر مشروطه.....	۱۱۱

فصل پنجم: جلوه‌های ملی گرایی در شعر عصر مشروطه

۱-۵. ملت.....	۱۲۵
۱-۱-۱. شعر ملی و بازتاب آن.....	۱۲۷
۱-۱-۱-۱. فرهنگ و میراث ملی.....	۱۲۸
۱-۱-۱-۲. آگاهی ملی.....	۱۳۰
۱-۱-۱-۳. خوی و منش ملی.....	۱۳۱
۱-۱-۱-۴. حاکمیت ملی.....	۱۳۳
۱-۱-۱-۵. وحدت و وفاق ملی.....	۱۳۵
۱-۱-۱-۶. وطن.....	۱۳۷

۱۳۸	۱-۲. وطن ایرانی
۱۵۰	۲-۲. وطن اسلامی
۱۵۷	۲-۳. جهان وطنی
۱۵۹	۳-۲. تفاخر ملی و باستان ستایی
۱۷۶	۴-۲. اسطوره سازی
۱۸۵	۵-۲. بیگانه ستیزی
۱۸۵	۱-۵. بیگانه ستیزی و جانفشاری در راه وطن
۱۹۳	۲-۵. مخالفت و ستیز با سلطه جویان استعمارگر (روسیه و انگلیس)
۱۹۹	۳-۵. مخالفت با قراردادهای استعماری
۲۰۶	بیان نتایج
۲۰۹	فهرست منابع
	چکیده‌ی انگلیسی

فصل اول

مقدّمات و کلیّات

۱-۱. مقدمه

سرزمین طلایی ایران همواره مورد تاخت و تاز دشمنان قرار گرفته است و ایرانیان با دل و جان از آن دفاع کرده‌اند و از شکوه و عظمت آن سخن گفته‌اند. مردمان ایران زمین مردن در راه شرف ملی و دفاع از میهن را برتر از زندگی با ذلت دانسته‌اند و حماسه‌ی غرور ملی و کمال انسانی را می‌خوانند و همواره دانشمندان و مسئولان اجتماع را از بی توجّهی به شرف ملی و غرور می‌بینی سرزنش می‌کردن، به همین خاطر گرچه حملات و تهاجمات بیگانگان برای مدتی باعث چیره شدن بر سرزمین ما می‌شد؛ اما هیچ گاه نتوانست فرهنگ غنی و جوهره‌ی ایرانی را تغییر دهد. آقای حجازی در این مورد می‌گوید:

«اگر یونانیان آمدند، اگر اعراب با یورشی همه جانبه بر ارکان ایران چیره شدند و اگر مغولان تهاجمی سخت را پایه گذاری کردند؛ هیچ کدام نتوانستند جوهره‌ی ایرانی را تغییر دهند. پس از حمله‌ی اعراب، شعوبیه شکل گرفت. شعوبیان دوشاخه‌ی نظامی و ادبی بودند. نظامیان به مبارزه شمشیری می‌پرداختند. در کنار جنگاوران بودند شاعرانی که یاد و نام میهن را به خوبی پاس داشتند و نام بلند ایران را با اشعار نغز خود تا ابد جاودانه کردند. این شعراء به قلم روی آورند و با یادآوری مفاخر گذشته، بادیه نشینان را به سخره گرفتند و حتی به هیچ ! ابوالقاسم فردوسی نخستین و مهم‌ترین آن‌ها بود» (حجازی، ۱۳۸۵: ۱۸).

ملی‌گرایی به عنوان یک ایدئولوژی سابقه‌ای چندان طولانی ندارد و پیشینه‌ی آن به قرن هجده و نوزده‌ی میلادی و واقعه‌ی انقلاب ۱۷۸۹ فرانسه می‌رسد؛ اما در این مدت کوتاه نیز جلوه‌های گوناگونی به خود گرفته و تأثیرات بی‌شماری بر دیگر جوامع نهاده‌است. گاهی

در هیئت «امپریالیسم» (Imperialism)، فاشیسم (Fascism) و نازیسم (Nazism) ظهور کرده و گاه به ویژه پس از جنگ دوم جهانی در کشورهای جهان سوم در لباس نهضت‌های رهایی بخش و ضد استعماری درآمده و زمانی نیز در چهره‌ی گروههای «پان» (Pan) پانترکیسم (Pan-Turkism)، پان‌اربیسم (Pan-Arabism) و پان‌ایرانیسم (Pan-iranism) رخ نموده است. این نیرو توanstه در دست استعمارگران دستاویزی برای طرح نظریه‌های نژاد پرستانه و در نتیجه از هم پاشیدن دولت‌های کوچک‌تر گردد و از سوی دیگر مصلحان اجتماعی برای ایجاد آگاهی و برانگیختن احساسات ضد بیگانه در برابر توسعه طلبی دشمنان از آن بهره گرفته‌اند. از این رو نقش ملی‌گرایان به عنوان نیرویی کارا غیر قابل انکار است. در ایران نیز همانند بسیاری از دول شرقی دیگر، این ایدئولوژی مورد توجه اندیشمندان و شاعران قرار گرفت و با توجه به موقیت‌های ملل اروپایی از قبل ملی‌گرایی، موضع گیری‌ها و واکنش‌هایی از سوی آنان علیه اوضاع نابسامان ایران و در جهت ایجاد ملی‌گرایی به سبک و سیاق اروپایی آن برانگیخت که بحث‌های متعددی را در مورد ملیت و وطن پرستی و تناسب یا عدم تناسب آن با مذهب ایجاد نمود.

در اثر تحولات اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، دگرگونی‌هایی در جامعه، ادبیات و به ویژه در شعر به وجود آمد، شاعران آزاده‌ای پدیدار شدند که با قلم و اشعار خود آتش انقلاب مشروطه را بیش از پیش شعله‌ور کردند و شعر در خدمت وطن و ملت قرار گرفت. بر این اساس وطن آمال شرعا و فرهیختگانی بود که در بحبویه انقلاب مشروطیت سعی در روشنگری عامه داشتند و از این رهگذر تلاش می‌کردند با انتباہ عمومی به عمران و آبادانی وطن پردازند. اینان که حتی تا سرحد از جان گذشتگی در اندیشه آزادی وطن بودند پیشرفت ملل دیگر را بر نمی‌تاییدند و به فکر چاره بودند تا ایران نیز روی ترقی بینند. به همین دلیل با تیغ شعر، استبداد را به خاک خواری انداختند یا کاخ مستبدین را در خون خود غرق نمودند. این شرعا یا مثل ملک الشعرا بیهار و لاهوتی متحمّل تبعید و زندان می‌شدند، یا چون دهخدا به انزوا روى می‌آوردند یا چون سیداشرف الدین گیلانی به جنون متهم می‌شدند یا چون عارف از مناصب درباری دست برداشتند یا چون ایرج شهزادگی را به سویی نهادند و دست آخر چون میرزاوه عشقی و فرخی یزدی در راه وطن کشته شدند؛ اما هرگز ترک مبارزه نکردند. آن‌ها با سروden اشعاری آتشین با قراردادهای ننگین مخالفت می‌کردند، و کلا و وزرای خائن را به ترک منصب فرا می‌خواندند، از دول بیگانه به عنوان متجاوزین به دین و ناموس یاد می‌نمودند و مبارزین و مشروطه خواهان را می‌ستودند.

به هر حال ملّی گرایی به عنوان ایدئولوژی در ایران محصول برخورد اقتصادی، فکری و سیاسی با غرب و آشنایی اندیشمندان و شعرای ایرانی با مفهوم حاکمیت ملّی و حکومت قانون در آن سامان بود. این نوع ملّی گرایی را باید یک کالای وارداتی دانست که قیام تباکو و به ویژه انقلاب مشروطه نیز به دنبال ریشه دواندن این جریان فکری به وجود آمد و توسط برخی اندیشمندان ایرانی گسترش یافت و وجه غالب آن بیداری مردم و نیز برقراری یک حکومت ملّی مستقل و رفع استبداد و از طرف دیگر کوتاه کردن دست مداخله گران بیگانه در امور داخلی ایران بود.

همزمان با انقلاب مشروطه، با شکل گیری ادب و شعر سیاسی مفاهیم و درونماهیهای جدیدی به وجود آمد. در این اشعار، شاعران انتقاداتی بی پروا به اصل حکومت و شخص حاکم وارد کردند که با اشعار سیاسی پیش از مشروطه بسیار متفاوت بود. از این پس در شعر تنی چند از شاعران پاک باخته می‌توان جرقه‌های شعر ملّی گرایانه و هیجان مشروطه خواهی را مشاهده کرد. صرف نظر از اشکال افراطی ملّی گرایی، در شعر نیز وطن خواهی مثبت و توجّه به تاریخ و دستاوردهای ایران باستان با انگیزه شدید احساس عقب ماندگی و سرخوردگی روانی از مشاهده‌ی پیشرفت‌های دول دیگر جریان داشت. این انگیزه آنان را و می‌داشت که از سر اندوه و حسرت و از بی سر و سامانی ایران شکوه سردهند و تصاویر متعدّدی از نابسامانی‌ها و اوضاع وخیم اجتماعی، سیاسی و اقتصادی ایران در قالب اشعار و به زبانی همه فهم ارائه دهند.

شدّت عقاید ملّی گرایانه شاعران این دوره به حدّی بود که گاه عقایدشان به افراط «شوونیسم» کشیده می‌شد. تمامی این حالات را می‌توان در وطنیات بسیاری از شاعران مشروطه به ویژه بهار، دهخدا، میرزاده عشقی، لاهوتی، عارف قزوینی، نسیم شمال و فرنخی یزدی مشاهده نمود.

تمام سعی و کوشش ما در این پژوهش برآن بوده است که زمینه‌های به وجود آمده در راستای ملّی گرایی و نیز تفکرات ملّی گرایانه در حوزه‌ی اندیشه‌ی شاعران ایرانی عصر مشروطه بررسی گردد و نمودهای آن در شعر این دوره در قالب اشعار وطنی مطالعه و ارائه شود. رساله‌ی حاضر به عنوان «جلوه‌های ملّی گرایی در آثار شاعران بر جسته‌ی عصر مشروطه» در پنج فصل به بررسی این موضوع پرداخته است. فصل اول به مقدمات و کلّیات اختصاص یافته است. فصل دوم مبانی نظری تحقیق است که به بررسی پیشنهای ملّی گرایی در

ایران و جهان، مفاهیم اصلی ملّی گرایی، مبانی فکری ملّی گرایان، مؤلفه‌های ملّی گرایی ، انواع ملّی گرایی، ملّی گرایی از دیدگاه اسلام پرداخته است. فصل سوم شاعران بر جستهٔ عصر مشروطه را معرفی کرده است. فصل چهارم تحولات بنیادین شعر عصر مشروطه از جمله: تحول در زبان شعر، تغییر در قالب‌های شعر، تغییر در سبک شعر، تغییر در صور خیال ، تغییر در درون مایه‌ها و مضامین شعر، و نیز اشعار طنز ، هجو و هزل را مورد بررسی قرار داده است. فصل پنجم به جلوه‌های ملّی گرایی در شعر عصر مشروطه مثل : شعر ملّی و بازتاب آن در عصر مشروطه، فرهنگ و میراث ملّی، آگاهی ملّی، خوی و منش ملّی، حاکمیت ملّی، وحدت و وفاق ملّی، وطن، اسطوره سازی، تفاخر ملّی و باستان ستایی ، بیگانه ستیزی و جانفشانی در راه وطن ، مخالفت و ستیز با سلطه جویان استعمارگر، مخالفت با قراردادهای استعماری اخصاص یافته است.

۱-۲. شرح و بیان مسألهٔ پژوهشی

گسترش فرآیند تقلیدی و وارداتی ملّی گرایی در ایران که با توجه به شرایط خاص ایران و زمینه‌های سیاسی، فکری و اجتماعی اواخر دورهٔ ناصرالدین‌شاه با تجدد خواهی در هم آمیخت و مقصود اصلی آن برقراری یک حکومت مستقل و رفع استبداد و کوتاه کردن دست بیگانگان در امور داخلی ایران بود، انقلاب مشروطه را به وجود آورد. این انقلاب موجب زایش اندیشه‌های نو و رویش مبانی متعدد فکری در ایران گردید که یکی از مهم‌ترین دست آوردهای آن گرایش به قانون و جامعه مدنی بود. بن مایه‌ی اصلی شعر عصر مشروطه «ملّیت و وطن» بود. همزمان با این انقلاب، در ادبیات به ویژه در شعر زمینه‌ای برای ابراز علاقه‌ی شاعران به «ملّیت و وطن» به وجود آمد. در شعر این دوره گویی وطن به معشوق جدید شاعران تبدیل شده بود و شاعران با مشاهدهٔ پیشرفت‌های غربیان احساس عقب ماندگی می کردند. این انگیزه آنان را و می داشت که با سروden اشعار وطنی مسائل و مشکلات جامعه را به تصویر بکشند و از سر اندوه و حسرت از نابسامانی ایران که حاصل فقدان حکومتی مستقل بود، شکایت سر دهنند و برای تهییج ایرانیان، و خامت اوضاع را در قالب و زبانی همه فهم ارائه دهنند. این شعراء گاه پا فراتر نهاده، امت و جامعه اسلامی را وطن خود پنداشته و در گرفتاری‌ها و مشکلات آن خود را شریک دانسته‌اند.

یکی دیگر از بن‌مایه‌های شعر فارسی عصر مشروطه باستان گرایی است که بسیاری از شعرا و منتقدان این دوره بدان پرداخته‌اند. این‌ها بر مبنای «وطن» به معنای باستان گرایی نگریسته‌اند؛ به همین دلیل مقوله‌ی باستان گرایی زیر مجموعه‌ی مبحث وطن گرایی و از مصاديق وطن دوستی و ملیت گرایی شمرده می‌شود. باستان گرایی اغلب به عنوان یک اصطلاح ادبی به کار می‌رود و ناظر بر مباحث زبانی است؛ اما در شعر عصر مشروطه حاکی از رویکردی دیگر در گرایش به ایران باستان است که عمدتاً به معنای گرایش به ایران پیش از اسلام به کار رفته است. در روی کرد جدید شاعران عصر مشروطه به ایران باستان، جنبه‌های فکری و فرهنگی این گرایش بر جنبه‌های زبانی و بلاغی غالب بوده است.

قراردادهای استعماری یکی از مظاهر حضور سلطه جویانه‌ی قدرت‌های استعماری بود که واکنش شدید شاعران این عصر را در بر داشت. در جریان عقد این قراردادها شاعران آزادی خواه و وطن دوست، زبان به انتقاد از استعمار گران گشودند و عاقدان آن قراردادها را به باد استهزا گرفتند و به سائقه‌ی حس میهن دوستی و ملیت گرایی مشهورترین چکامه‌های سیاسی عصر را سروندند. بنابراین ملیت و ملیت گرایی با مفهوم جدیدی در آثار این شاعران مطرح گردید و یکی از اصلی‌ترین درون مایه‌های شعر فارسی عصر مشروطه شد. تجزیه و تحلیل جلوه‌های ملی گرایی و انعکاس آن در آثار شاعران برجسته‌ی این دوره ما را با زوایا و عمق این مسئله به خوبی آشنا خواهد کرد.

۱-۳. اهداف تحقیق

هدف این پژوهش بررسی جلوه‌های ملی گرایی و حس وطن دوستی و نمودهای مختلف آن در شعر شاعران برجسته‌ی عصر مشروطه است تا از این رهگذر ملی گرایی و گونه‌های شعر ملی در مفهوم جدید آن به خوبی کاویده و بررسی شود و بتوان از این طریق به نوع اندیشه‌های حاکم بر ذهنیت شاعران عصر مشروطه پی برد و تصویری عینی از کار کرد آن شاعران در حوزه‌ی ملی گرایی و جلوه‌های بارز آن با استناد به اشعار آن‌ها ارائه داد.

۴- اهمیت و کاربرد نتایج تحقیق

از آن جا که با ظهور انقلاب مشروطه تحول عظیمی در شعر شاعران و افکار و اندیشه‌های آنان ایجاد شد، پرداختن به جلوه‌های ملی‌گرایی در شعر شاعران برجسته‌ی عصر مشروطه ما را هرچه بیشتر با سبک و اندیشه‌های مطرح در شعر این دوره آشنا می‌کند و با بررسی این جلوه‌ها در واقع مهم‌ترین جنبه‌های ادبیات عصر مشروطه بررسی و شناسانده می‌شود و پژوهندگان و دوستداران ادبیات را هرچه بیشتر با شعر این دوره آشنا خواهد کرد. از دیگر علل اهمیت بررسی این موضوع می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- آشنایی با شاعران مبارزی که با قلم توانای خود توanstند به مبارزه با استبداد پردازنند.

- الگوبرداری از شاعران ایثارگری که هستی خود را در راه اعتلای وطن از دست دادند.

- آشنایی با ادبیات متعهدی که هدف آن متحده کردن مردم و رشد و توسعه‌ی کشور است.

- آشنایی با شکل‌گیری ادب سیاسی.

۵- پیشینه علمی موضوع تحقیق

در مورد موضوع مشروطه و مشروطه خواهی مطالب پراکنده‌ای در کتب و مقالات مختلف به رشتہ تحریر درآمده است؛ اما در رابطه با موضوع مورد تحقیق ما یعنی «جلوه‌های ملی‌گرایی در آثار شاعران برجسته‌ی عصر مشروطه» رساله، کتاب یا حتی مقاله‌ای در دست نیست و اگر هست من از آن بی‌خبرم.

۶- فرضیه‌ها یا سوال‌های تحقیق

۱. نمودهای مختلف ملی‌گرایی در شعر شاعران عصر مشروطه کدام است؟

۲. علل رویکرد شاعران عصر مشروطه به ملیت و ملی‌گرایی چه بوده است؟

۳. آیا وطن در شعر این دوره، برجسته‌ترین درونمایه است؟

۱-۷. شرح روش تحقیق

این تحقیق را به شیوه‌ی کتابخانه‌ای انجام داده‌ایم. بدین ترتیب که بعد از مطالعه‌ی منابع مرتبط و در دسترس و گردآوری اطلاعات و فیش برداری نمودها، جلوه‌های ملی‌گرایی از شاعران عصر مشروطه به ویژه شاعران برجسته و صاحب سبک این عصر استخراج کرده‌ایم، سپس به تجزیه و تحلیل و مقایسه‌ی آن‌ها پرداخته‌ایم.

در این پژوهش علاوه بر شاعران برجسته‌ی عصر مشروطه، هر جا لازم بوده از سایر شاعران وطن دوست این بردهه یاد شده و نمونه‌ی اشعار آن‌ها نیز در کنار شاعران برجسته آورده شده است.

سعی نموده‌ایم نمونه‌های اشعار را از دیوان‌های معتبر این شاعران برگزینیم؛ اما با توجه به اختلاف دیوان‌ها و ضرورت استفاده از بعضی از نمونه‌های اشعار گاهی مجبور به استفاده از دو یا چند دیوان بوده‌ایم. علاوه بر دیوان شاعران جهت پربار شدن این پژوهش کتاب‌ها و مقالات مرتبط را نیز مطالعه نموده‌ایم و از مطالب ارزنده‌ی آنها با ذکر منبع استفاده کرده‌ایم.

۱-۸. دلایل انتخابات موضوع و ضرورت و اهمیّت انجام تحقیق

تاکنون با این وسعت پایان نامه‌ای در این موضوع خاص «جلوه‌های ملی‌گرایانه در شعر شاعران برجسته‌ی عصر مشروطه» نگارش نیافته است و همین انگیزه که سال‌ها نیز مطالعات جنبی ام را به سیر در جلوه‌های ملی‌گرایانه شعر آن عصر مشغول داشته، نگارنده را برآن داشت تا با بهره‌گیری از این مطالعات پراکنده و تحقیقات جدید و استفاده از محضر اساتید بزرگوارم این موضوع را برگزینم.

در اهمیّت انتخاب این موضوع همین بس که عصر مشروطه یکی از برده‌های مهم شعر فارسی و دوره‌ی انتبا و بیداری مردم است و شعر این دوره بازتاب اوضاع اجتماعی آن است و از طریق شعر این دوره می‌توان به شناخت بیشتر جامعه پی برد و از آن‌جا که ملیت و ملی‌گرایی برجسته‌ترین درون‌مایه شعر این دوره است طبیعی است که هر تحقیقی در این باره واجد اهمیّت است. گرچه تاکنون در خصوص مشروطیّت و نیز ملی‌گرایی به صورت جداگانه تحقیقاتی (سیاسی یا تاریخی) انجام گرفته اما تحقیقی که بتواند ربط این دو را (مشروطیّت و ملی‌گرایی) با این شمول و گستردگی برقرار کند و به زوایای گوناگون موضوع پردازد و از طرفی جنبه‌ی ادبی کار را مغفول نگذارد تاکنون صورت نگرفته است.

فصل دوم

مبانی نظری تحقیق

جلوه‌ها و جنبه‌های ملّی گرایی عصر مشروطه از خود مشروطت و ادبیات آن دوره جدا نیست، بنابر این لازم است به اجمال مشروطت و ادبیات این دوره بررسی شود تا زمینه‌ی ورود به بحث‌های اصلی ملّی گرایی فراهم شود.

۱-۲. مشروطت^۱

فرمان مشروطت پس از مبارزات و جان فشانی‌های ملّت ایران سرانجام در روز یکشنبه ۱۲ جمادی‌الثانی سال ۱۳۲۴ هـ. ق مطابق با ۱۳ مرداد ماه ۱۲۸۵ هـ ش به امضای مظفر الدین شاه قاجار رسید و سر فصل تازه‌ای در روابط میان حکومت و ملّت در تاریخ ایران گشود. این دستاورد گران‌سنگ محصول بیداری ملّت ایران بود که البته عوامل متعدد فرهنگی اجتماعی، اقتصادی و حتّی نظامی در این بیداری نقش داشته‌اند. از مهم‌ترین این عوامل شکست ایران از روسیه در زمان فتحعلی شاه قاجار بود که ضربه‌ی روحی و مادی شدیدی برای ایران بود و باعث گردید، نوعی انفعال در ایران به وجود آید و این فکر که برای بقا و مقاومت در دنیا جدید باید به افکار و فنون جدید مجهز گردد، از همان جا نشأت گرفت. سال‌ها بعد یعنی در سال ۱۳۲۳ هـ. ق (۱۹۰۵) که ژاپنی‌ها بر روس‌ها غلبه کردند. این انفعال و شرمندگی در ایران بیش‌تر گردید و ملّت گناه تمام این عقب ماندگی‌ها را به گردن حکومت استبدادی خود انداخت و این تصور در میان ملّت ایران رواج یافت که عامل تمام پیشرفت‌های ژاپنی‌ها در این مدت کوتاه که آن‌ها نیز با ایران هم قاره بودند، حکومت مشروطه‌ای است که سال‌ها در ژاپن استقرار یافته است. (قلی‌زاده، ۱۳۸۵: ۴۹-۵۰) همین امر انقلاب فکری عظیمی در میان توده‌ی مردم، به ویژه جوانان و شاعران وطن دوست پدید آورد. شاعران با انتشار اشعار وطنی

۱- کلمه مشروطه مشتق است از «شرط» یا «شارطه» و این لغت، لغت لاتن است و معنی سندی است که به موجب آن سلاطین قدیم آزادی و حقوقی چند به رعایای خود اعطای نمودند و گویا عثمانی‌ها این لفظ را معرف کرده باشند که مشروطه شده است. بعيد هم نیست که رُمَن‌ها این کلمه را از زبان عرب اخذ کرده باشند و دلالت کند بر شرط نامه یا عهدنامه‌ای که ما بین امرا و بزرگان با زیر دستان خود بسته می‌شد. کلمه مشروطه در زبان فرانسه مرادف است با «کنستی توسيون» یعنی قوانین اساسی. (آجودانی، (۱۵-۱۳۸۷: ۱۴